

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 18 lipca 1957 r.

w sprawie ustalenia na rok 1957 maksymalnej wysokości kredytu bankowego na budowę domu jednorodzinnego bądź mieszkania w małym domu mieszkalnym i domu wielomieszkaniowym.

Na podstawie § 7 ust. 2 uchwały nr 81 Rady Ministrów z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie pomocy Państwa dla budownictwa mieszkaniowego ze środków własnych ludności (Monitor Polski Nr 22, poz. 157) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego i spółdzielni mieszkaniowych, z wyjątkiem spółdzielni typu lokatorskiego, ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego, który może być przyznany na budowę jednego domu jednorodzinnego bądź mieszkania w małym domu mieszkalnym i domu wielomieszkaniowym w zależności od wielkości powierzchni użytkowej w sposób następujący:

Powierzchnia użytkowa w m ²	Dom jednorodzinny lub mieszkanie w małym domu mieszkalnym	Mieszkanie w domu wielorodzinnym
	w z ł o t y c h	
do 50	95.000	100.000
do 85	105.000	105.000
do 110	110.000	110.000

§ 2. Dla spółdzielni mieszkaniowych typu lokatorskiego maksymalną wysokość kredytu bankowego, który może być przyznany jako przeciętny dla planowanego programu na budowę jednego lokalu mieszkalnego, ustala się na kwotę zł 110.000.

§ 3. Kredyt bankowy należy przydzielić w pierwszej kolejności na budowę domów mieszkalnych, przy których budowie będą stosowane występujące na danym terenie materiały miejscowe, jak glina, kamień, żużel itp.

§ 4. 1. Kredytobiorcy, którzy zgodnie ze swym programem rzeczowym kontynuują roboty z roku 1956, mogą korzystać z dodatkowego kredytu w granicach kwot ustalonych przepisami § 1 i § 2.

2. Wysokość dodatkowego kredytu należy ustalać w zależności od stopnia zaawansowania robót i posiadanych przez pożyczkobiorcę zapasów materiałowych, pod warunkiem odpowiedniego uzupełnienia wkładu własnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Gospodarki Komunalnej: *St. Sroka*